

ΕΙΣΙΑΤΡΟΥΣ, κεφ. λθ.

ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ, οἱ ᾧ, ΒΑΣΣΟΥ,
εἰς ἵπποκράτειν.

Ἰπποκράτης Φάϑω μέρων, ἔζωε λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἰὼ σπάνις ἐν αἰδῆ.

Ἀντιφρόν.

Εἰν αἰδῆ σπάνις ἰὼ νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
ζώετ, ἢ μέρων ἰὼ Φάϑω ἵπποκράτης.
Εἰς τὴν ὄρειασίς βίβλον.

Δίς ὄρειασίς, τὸν ἀθανάτιω Διὶ τέχνω
Πολλάκι δειμαίνουσα, μίτους ἀνεβάλλετ μοίρη.

Εἰς νίκανδρον.

Καὶ κροφῶν δειδήλατ ἐνὶ πόλεισι τέτυκται,
Δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας δεισινόους.

Πρωτόκρον μὲν ὄμηρον, ἀτὰρ νίκανδρον ἔπειτα,
Ἀμφοτέρους μούσης ἑσθάνησι φίλους.

Ἀδηλον.

(λυγρὰ

φάρμακα πλάττω μὲν ἐσθλά μεμιγμένα, πλάττω ᾧ
Νίκανδρῶ κατέλεξεν, ἑπιστάμεντ περὶ πάντων
Ἀνθρώπων. ἢ γὰρ ποιητόν ἐστὶ γυμνάσης.

Ἀδέαστον.

Παιῶν, χείρων, ἀσκληπιός, ἵπποκράτης τέ.
Τοῖς δ' ἑπὶ νίκανδρος προφερέτερον ἔμαχεν εὐχάς.

ΛΟΤΚΙΑΛΙΟΥ.

Μάγον, ὅτ' εἰς αἰδῆ κατέβη, τρομέων αἰδωνεύς
εἶπεν ἀνασῆσων ἤλυθε καὶ νεκυας.

Τοδ